

NORGES HØYESTERETT

Den 3. juni 2021 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Skoghøy, Kallerud og Bergsjø i

HR-2021-1205-U, (sak nr. 21-062990SIV-HRET), sivil sak, anke over beslutning:

A

B

C

(advokat Mette Yvonne Larsen)

mot

X kommune

(advokat Reidar Andresen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om skriftlig behandling, jf. tvisteloven § 29-16 femte ledd.
- (2) De ankende parter er tre av fem søsken som har fremmet krav om erstatning mot X kommune.
- (3) Etter særskilte forhandlinger om spørsmålet, konkluderte Sunnmøre tingrett med at de ankende parters krav var foreldet. Ved tingrettens dom 20. november 2020 ble X kommune derfor frifunnet. Denne dommen er påanket til Frostating lagmannsrett.
- (4) Under saksforberedelsen for lagmannsretten fremsatte X kommune begjæring om skriftlig behandling av spørsmålet om en eventuell skade er voldt «i ervervsvirksomhet eller dermed likestilt virksomhet», jf. foreldelsesloven § 9 nr. 2 bokstav a. De private parter motsatte seg skriftlig behandling av spørsmålet.
- (5) Frostating lagmannsrett besluttet 16. april 2021 at spørsmålet om hvorvidt den absolutte foreldelsesfristen er utløpt, skal behandles skriftlig, jf. tvisteloven § 29-16 femte ledd. Det ligger forutsetningsvis til grunn for beslutningen at dette spørsmålet skal avgjøres særskilt.
- (6) A, B og C har prinsipielt krevd omgjøring, subsidiært anket til Høyesterett. I korte trekk anføres at lagmannsrettens beslutning innebærer at saken deles, men uten at lagmannsretten har vurdert lovens vilkår for slik deling, jf. tvisteloven § 16-1. Det anføres også at skriftlig behandling medfører at de ankende parter ikke får behandlet sitt krav om dom for brudd på EMK artikkel 3, noe som er i strid med EMK artikkel 13.

- (7) *X kommune* har tatt til motmæle. Kommunen slutter seg til lagmannsrettens beslutning. For det tilfellet at kommunens begjæring om skriftlig behandling også skulle vært vurdert opp mot tvisteloven § 16-1, anføres at vilkårene er oppfylt. Det skal ikke tas hensyn til at de ankende parter ikke vil få realitetsbehandlet sitt krav om fastsettelse av brudd på EMK artikkel 3, i og med at saken allerede er delt.
- (8) Ved oversendelsen av anken til Høyesterett uttaler lagmannsretten at den ikke har funnet grunn til å gjøre om sin beslutning om skriftlig behandling. Retten gjør samtidig rede for at den mener det er anledning til «å dele opp saken slik lagmannsretten har besluttet» og viser til tvisteloven § 16-1 andre ledd første punktum.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at den påankede avgjørelse er truffet ved beslutning. Det følger da av tvisteloven § 30-3 første ledd, jf. § 29-3 tredje ledd at beslutningen kan ankes «på det grunnlag at retten har bygd på en uriktig generell lovforståelse av hvilke avgjørelser retten kan treffe etter den anvendte bestemmelse, eller på at avgjørelsen er åpenbart uforsvarlig eller urimelig».
- (10) Lagmannsretten traff som nevnt beslutningen 16. april 2021 med hjemmel i tvisteloven § 29-16 femte ledd. Bestemmelsen regulerer adgangen til skriftlig behandling. Den gir ikke hjemmel til å dele pådømmelsen av saken. I hvilken utstrekning pådømmelsen kan deles, reguleres av tvisteloven § 16-1 andre ledd, se Skoghøy, *Tvisteløsning*, 3. utgave 2017, side 676 ff.
- (11) Som hjemmel for å dele pådømmelsen av saken slik lagmannsretten har gjort, har lagmannsretten ved oversendelsen til Høyesterett vist til tvisteloven § 16-1 andre ledd første punktum. Denne bestemmelsen gir hjemmel for å avgjøre særskilt «ett eller noen av flere krav i saken eller en del av et krav». Med «del av et krav» menes en kvantitativ del av et krav, jf. Skoghøy, *op.cit.* side 676.
- (12) Lagmannsretten har skilt ut til særskilt behandling «spørsmålet om hvorvidt den absolutte foreldelsesfrist er oversittet så langt det gjelder de tre eldste søsknene». En slik deling gir § 16-1 andre ledd første punktum ikke adgang til.
- (13) Lagmannsrettens avgjørelse må etter dette oppheves.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens beslutning 16. april 2021 oppheves.

Knut H. Kallerud
(sign.)

Jens Edvin A. Skoghøy
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)